

Fővárosi Ítéltábla

17.Pf.20.366/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (felperesi képviselő címe., ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – a Nagy János Ügyvédi Iroda (I. rendű alperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes (I. rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (1064 település1, Rózsa utca 101. V. emelet 55.) által képviselt II. rendű alperes (I. rendű alperes címe) II. rendű és a Dr. Kozma Péter Ügyvédi Iroda (III. rendű alperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt III. rendű alperes (III. rendű alperes címe) III. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. február 3. napján meghozott 31.P.23.051/2020/4/II. számú ítélete ellen a felperes 8., az I. rendű alperes 7., a II. rendű alperes 6. és a III. rendű alperes 5. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül a portál1 internetes oldalról távolítsa el a 2018. április 14-én megjelent „cikk címe” című cikket.

Az I. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 2.800.000 (kétfmillió-nyolcszáz ezer) forintra felemeli, az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének a portál2 internetes oldalon történő közzétételére irányuló keresetet elutasítja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül távolítsa el az portál3 internetes oldalon 2018 április 12-én megjelent „cikk címe” című cikket.

A II. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 1.800.000 (egymillió-nyolcszáz ezer) forintra felemeli.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül távolítsa el az portál4 internetes oldalon 2018. április 12-én megjelent „cikk címe” című cikket.

A III. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 800.000 (nyolcszázezer) forintra felemeli.

Az I. rendű alperes által fizetendő elsőfokú perköltséget 136.500 (százharminchatezer-ötszáz) forintra, a II. rendű alperest terhelőt 109.165 (százkilencezer-százhatvanöt) forintra, a III. rendű alperes által fizetendőt 15.950 (tizenötezer-kilencszázötven) forintra leszállítja,

az I. rendű alperest terhelő kereseti illetéket 270.000 (kétszázhetvenezer) forintra, a II. rendű alperest terhelőt 147.000 (száznegyvenhétezer) forintra, a III. rendű alperest terhelőt 72.000 (hetvenkétezer) forintra módosítja, és kötelezi a felperest az állam javára – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára – 141.000 (száznegyvenegyezer) forint kereseti illeték megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperes javára az I. rendű alperest 90.000 (kilencvenezer) forint, a II. rendű alperest 33.650 (harmincháromezer-hatszázötven) forint, a III. rendű alperest 11.952 (tizenegyezer-kilencszázötvenkettő) forint másodfokú perköltség 15 napon belüli,

valamint az állam javára – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára – a felperest 231.200 (kétszázharmincegyezer-kétszáz) forint, az I. rendű alperest 326.400 (háromszázhuszonhatezer-négyszáz) forint, a II. rendű alperest 176.000 (százhetvenhatezer) forint, a III. rendű alperest 86.400 (nyolcvanhatezer-négyszáz) forint fellebbezési illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a módosított kereseteiben annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát, amikor a jogelődje a portál honlapon 2018. április 12-én közzétett, majd a változtatás, frissítés miatt 2018. április 14-i dátummal megjelent „cikk címe” című cikkben valótlanul állította, hogy

1. felperes behívta a személy2-rohamosztagot: Törni-zúzni akarnak Pesten,

2. nem nyughat a néhány napja az ellenzék új vezérének kikiáltott személy2-aktivista, felperes,

3. felvette a kapcsolatot a települést⁴ nemrégiben lángba borító személy²-rohamosztagosokkal,

4. Törni-zúzni akarnak a szombati demonstráción,

5. felperes felvette a kapcsolatot régi politikai szövetségeseivel, a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító személy²-féle rohamosztaggal, az osztag-val,

6. felperes ismét felvette a kapcsolatot azokkal a rohamosztagosokkal, akikkel már jó személyes kapcsolata alakult ki a település²ⁱ főpróbán,

7. A cél ugyanaz, mint településben⁴, törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni,

8. A tudatos provokáció fedőneve WELCOME TO HELL IN HUNGARY – ÜDV A POKOLBAN MAGYARORSZÁGON,

9. a legfontosabb cél a rendőrök provokálása lesz,

a portál² honlapon 2018. április 12-én „felperes személy²-rohamosztagot hívott: Törni-zúzni akarnak Pesten!” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte, hogy

1. felperes személy²-rohamosztagot hívott: Törni-zúzni akarnak Pesten!,

2. nem nyugszik a fizetett személy²-aktivista,

3. felvette a kapcsolatot a települést⁴ nemrégiben lángba borító személy²-rohamosztagosokkal,

4. Törni-zúzni akarnak a szombati demonstráción,

5. felperes felvette a kapcsolatot régi politikai szövetségeseivel, a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító személy²-féle rohamosztaggal, az osztag-val,

7. A cél ugyanaz, mint településben⁴, törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni,

8. A tudatos provokáció fedőneve WELCOME TO HELL IN HUNGARY – ÜDV A POKOLBAN MAGYARORSZÁGON,

9. a legfontosabb cél a rendőrök provokálása lesz.

Az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltásra, elégtételként az ítélet rendelkező részének a portál1 és a portál2 oldal címlapján 15 nap időtartamban történő közzétételére, a jogsértő állapot megszüntetéseként a cikkek eltávolítására, továbbá a portál1 cikke miatt 4.000.000 forint sérelemdíj és annak 2018. április 15-től, a portál2 oldal cikke miatt 1.000.000 forint sérelemdíj és annak 2018. április 13-tól a kifizetésig járó kamata megfizetésére kérte kötelezni.

[2] A II. rendű alperessel szemben annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát, amikor az portál3 honlapon 2018. április 12-én megjelent „cikk címe” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy

1. felperes behívta a személy2-rohamosztagot: Törni-zúzni akarnak Pesten,
2. nem nyugszik a fizetett személy2-aktivista,
3. felvette a kapcsolatot a települést4 nemrégiben lángba borító személy2-rohamosztagosokkal,
4. Törni-zúzni akarnak a szombati demonstráción,
5. felperes felvette a kapcsolatot régi politikai szövetségeseivel, a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító személy2-féle rohamosztaggal, az osztag-val,
6. felperes ismét felvette a kapcsolatot azokkal a rohamosztagosokkal, akikkel már jó személyes kapcsolata alakult ki a település2i főpróbán,
7. A cél ugyanaz, mint településben4, törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni,
8. A tudatos provokáció fedőneve WELCOME TO HELL IN HUNGARY – ÜDV A POKOLBAN MAGYARORSZÁGON,
9. a legfontosabb cél a rendőrök provokálása lesz.

A II. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltásra, elégtételként az ítélet rendelkező részének az portál3 oldal címlapján 15 nap időtartamban történő közzétételére, a jogsértő állapot megszüntetéseként a cikk eltávolítására, valamint 3.500.000 forint sérelemdíj és annak 2018. április 13-tól a kifizetésig járó kamata megfizetésére is kérte kötelezni.

[3] A III. rendű alperessel szemben annak megállapítását kérte, hogy a III. rendű alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát, amikor az portál4 honlapon 2018. április 12-én „cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte, hogy

1. felperes behívta a személy2-rohamosztagot: Törni-zúzni akarnak Pesten,

2. nem nyugszik a fizetett személy2-aktivista,
3. felvette a kapcsolatot a települést4 nemrégiben lángba borító személy2-rohamosztagosokkal,
4. Törni-zúzni akarnak a szombati demonstráción,
5. felperes felvette a kapcsolatot régi politikai szövetségeseivel, a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító személy2-féle rohamosztaggal, az osztag-val,
6. felperes ismét felvette a kapcsolatot azokkal a rohamosztagosokkal, akikkel már jó személyes kapcsolata alakult ki a település2i főpróban,
7. A cél ugyanaz, mint településben4, törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni,
8. A tudatos provokáció fedőneve WELCOME TO HELL IN HUNGARY – ÜDV A POKOLBAN MAGYARORSZÁGON,
9. a legfontosabb cél a rendőrök provokálása lesz.

A III. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltásra, a jogsértő állapot megszüntetéseként a cikk eltávolítására, továbbá 1.000.000 forint sérelemdíj és annak 2018. április 13-tól a kifizetésig járó kamata megfizetésére is kérte kötelezni.

[4] A kereseteit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (1)-(2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára, 2:45.§ (2) bekezdésére, 2:51.§ (1) bekezdés a-d) pontjára, 2:52.§-ára alapította. Előadta, hogy az alperesek a sérelmezett cikkekben írt valótlan és súlyosan sértő tényállításaikkal kiemelten súlyos vádakkal illették, terrorcselekmény elkövetésével gyanúsították. Az országos ismertségű, magas olvasottságú alperesi hírportálok a teljes lakosságot elérhették. Az alperesi cikkek miatt a felperes számtalan gyűlölködő üzenetet kapott a internetes oldal-fiókjába, többször megállították az utcán és magyarázkodnia, védekeznie kellett, a valótlanságokat cáfoló közlemény közzétételére kényszerült. Politikai aktivistaként a hitelessége megkérdőjeleződött. Az alperesek olyan személynek állították be, aki kész veszélyeztetni a tüntetők testi épségét, és őket erőszakos cselekménynek kitenni.

[5] Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az 1. számú sérelmezett közlés a valóságnak megfelel, és nem a felperesre vonatkozik. Ha mégis valótlanak bizonyulna, úgy a felperesre nézve nem sértő, nem befolyásolja a társadalmi megítélését. A 2. számú közlés nem tényállítás, hanem vélemény, értékítélet. A 3., 5. és 6. számú közlés nem jóhírnévsértő, a 4., 7., 8. és 9. számú pedig nem a felperesre vonatkozik.

[6] Az ítélet rendelkező részének a főoldalon 15 napon át való közzétételét egyrészt technikailag kivitelezhetetlennek, másrészt indokolatlannak találta, miután az internetes portálok főoldalán legfeljebb a cikkek címe és a lead jelenik meg, legfeljebb 12-24 óráig.

[7] A sérelemdíj iránti igényt rendkívül eltúlzottnak ítélte. Azzal érvelt, hogy a felperes közszereplő, akit fokozott tűrési kötelezettség terhel. A cikk közéleti témával foglalkozott: arról írt, hogy a tüntetés alkalmával számítani kell-e erőszakos cselekményre, miután tömegrendezvény esetén a legfontosabb kérdés annak békés lefolyása.

[8] Arra is hivatkozott, hogy a sérelmezett közlések a felperes jóhírnevében amiatt sem okoztak sérelmet, mert a felperesnek közszereplőként korábban felháborodást, megbotránkozást kiváltó cselekedetei voltak.

[9] A II. rendű alperes az ellenkérelmében szintén a kereset elutasítását kérte. Az 1.-9. számú közléseket az I. rendű alperessel azonosan minősítette. Hangsúlyozta, hogy a jóhírnévsértés megállapításához olyan hamis tényállítás szükséges, ami a felperesre nézve sértő. A keresetben kifogásolt közléseknél azonban egyik feltétel sem áll fenn.

[10] Arra hivatkozott, hogy a felperes közéleti szereplő, ismert baloldali politikai aktivista, a szervezet1 alapítója, a „video-blog” videóvlog alapítója, szerkesztője, a portál5 YouTube-csatorna vezetője. Több kormányellenes tüntetésen szószólóként, illetve szervezőként vett részt. A sérelmezett cikk a megítélését – a korábbi politikai véleménynyilvánítására, provokatív megnyilvánulására tekintettel – hátrányosan nem befolyásolta.

[11] Az ítélet rendelkező részének közzététele iránti felperesi igényt különösen alaptalannak találta, mert a főoldalon az eredeti cikknek csak a címe volt látható, és ott is rövidebb ideig szerepelt.

[12] A követelt sérelemdíjat eltúlzottnak ítélte. Nézete szerint az igényelt összeg megállapításához nem elegendő a köztudomású tényekre hivatkozni, a felperesnek tényleges hátrányokat is bizonyítania kell, nem vagyoni sérelmet azonban nem is valószínűsített. Nem jelölt meg olyan hátrányokat, amit a fokozott tűrési kötelezettsége mellett ne kellene tűrnie. Nem adta elő azt sem, hogy az igényelt sérelemdíj miként és mennyiben alkalmas az őt ért hátrányok kiegyenlítésére.

[13] A III. rendű alperes ellenkérelme is a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy az portál3 cikket minden változtatás, toldás nélkül, a forrás feltüntetésével tette közzé. Nem minősül ezért szerzőnek, és a cikkből elvenni, ahhoz hozzátenni nem volt joga. A közzététellel a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4.§ (1) bekezdésében, 10.§-ában és 13.§-ában írt tájékoztatási kötelezettségét teljesítette. A véleménynyilvánításnak az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2)

bekezdésében biztosított szabadságával és azzal érvelt, hogy a vitatott cikk a tüntetések veszélyeire hívta fel a figyelmet, és az különösen fontos egy olyan eseménynél, amin feltehetőleg sokan vesznek részt.

[14] A 37/1992. (VI.10.) AB (a továbbiakban: ABh.1.) és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatra (a továbbiakban: ABh.2.) utalva kifejtette, hogy a felperes közismert baloldali politikai aktivistaként közszereplőnek minősül. Az Alaptörvény védte véleménynyilvánítás köre ezért az őt érintő vélemények esetében tágabb, mint másoknál. A közzétett cikk a személyét azért hozta összefüggésbe erőszakos cselekményekkel, mert korábban a felperes megrongálta a hivatal neve Hivatalt, amiért a bíróság bűnösnek mondta ki.

[15] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a jóhírnévsértés amiatt nem állapítható meg, mert ha a III. rendű alperes valótlan tényeket is híresztelt, úgy azok nem sértőek a felperesre nézve.

[16] Azzal is érvelt, hogy a felperesnek nincs keresetőségi joga, mert a sérelmezett közlések nem rá vonatkoznak.

[17] Az igényelt sérelemdíjat is eltúlzottnak találta. Álláspontja szerint a jogsértés megállapítása esetén az alperesek együttesen 1.000.000 forintot meghaladó összeg megfizetésére nem kötelezhetőek.

[18] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével – a keresetnek részben helyt adva – megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a kiadásában megjelenő portál1 internetes oldalon 2018. április 14-én megjelent „felperes behívta a személy2 rohamosztagot: törni-zúzni akartak Pesten! Ők gyújtották fel települést4” című cikkben valótlanul állította, a portál2 internetes oldalon 2018. április 14-én megjelent „cikk címe1” című cikkben pedig valótlanul híresztelte, hogy felperes behívta a tüntetéseket tudatosan erőszakba fordító személy2-féle rohamosztagot, felperes személyét alaptalanul hozta összefüggésbe az osztag-val, és valótlanul állította/híresztelte, hogy felperes célja a demonstráción törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni, a rendőröket provokálni.

Az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését – a portál1 cikket érintő rendelkezést a portál1 főoldalán, a portál2 cikket érintő rendelkezést a portál2 főoldalán – tegye közzé 24 órán keresztül, valamint a portál1-n és a portál2-n megjelent eredeti cikkekben is közvetlenül a cím alatt, a lead felett mindaddig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 15 napig.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 500.000 forint sérelemdíjat és ennek 2018. április 15-től a kifizetésig járó, a jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamatát.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az portál3 internetes oldalon 2018. április 12-én megjelent

„felperes behívta a személy2 rohamosztagot: törni-zúzni akartak Pesten! Ők gyújtották fel települést⁴” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy felperes behívta a tüntetéseket tudatosan erőszakba fordító személy2-féle rohamosztagot, felperes személyét valótlanul hozta összefüggésbe az osztag-val, valótlanul híresztelte, hogy felperes célja a tüntetésen törni, zúzni, anarchikus állapotokat teremteni, a rendőröket provokálni.

A II. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy tegye közzé az ítélet reá vonatkozó, jogsértést megállapító rendelkezését 24 órán keresztül az portál³ főoldalán önálló közleményként, és ezzel egyidejűleg az eredeti cikkben is a cikk címe alatt, a lead felett mindaddig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 15 napig.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 300.000 forint sérelemdíjat és ennek 2018. április 13-tól a kifizetésig járó, a jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

Megállapította, hogy a III. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az portál⁴ internetes oldalon 2018. április 12-én megjelent „cikk címe” című cikkben valótlanul híresztelte azt, hogy felperes behívta a tüntetéseket tudatosan erőszakba fordító személy2-féle rohamosztagot, felperes személyét valótlanul hozta összefüggésbe az osztag-val, valótlanul híresztelte, hogy felperes célja a demonstráción törni, zúzni, anarchikus állapotokat teremteni, a rendőröket provokálni.

Eltiltotta a III. rendű alperest a további jogsértéstől és kötelezte, hogy tegye közzé a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezést az portál⁴ internetes portálon a portál főoldalán 24 órán keresztül, valamint az eredeti cikkben a cikk címe alatt, a lead felett mindaddig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 15 napig.

Kötelezte a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 250.000 forint sérelemdíjat és ennek 2018. április 13-tól a kifizetésig járó, a jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamatát.

Kötelezte a felperes javára az I. rendű alperest 267.900 forint + áfa, a II. rendű alperest 165.300 forint + áfa, és a III. rendű alperest 136.800 forint + áfa költség 15 nap alatti, és az állam javára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására az I. rendű alperest 267.900 forint, a II. rendű alperest 165.300 forint, a III. rendű alperest 136.800 forint eljárási illeték megfizetésére.

[19] A döntését a Ptk. 2:42.§ (1)-(2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára, 2:45.§ (2) bekezdésére, 2:51.§ (1) bekezdés a-c) pontjára és 2:52.§-ára alapította. Hangsúlyozta, hogy egy személy hírneve csak akkor lehet a társadalmi értékelés reális alapja, ha a rá vonatkozó közlések az objektív valóságot tartalmazzák. Jóhírnevet sértenek a valóságot meghamisító tényállítások, híresztelések, amelyek hátrányosan befolyásolják az érintett társadalmi megítélését.

[20] A 13/2014. (IV. 18.) AB határozatra (a továbbiakban: ABh.3.) utalva és az ABh.2.-t, illetve a 7/2014. (III. 7.) AB (a továbbiakban: ABh.4.) és 3/2015. (II. 2.) AB határozatot idézve kifejtette, hogy a demokratikus jogállamiságból fakadó követelmények miatt a közérdeklődésre számot tartó közügyek vitatása során kifejtett álláspontok, figyelemfelkeltő tudósítások csak szűk körben korlátozhatóak. A PJD2016. 8. számú eseti döntés szerint azonban a véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, kritika szabadságát foglalja magába, a tények meghamisítására a védelem nem vonatkoztatható. A közügyeket érintő, de hamisnak bizonyuló tényállításokat csak abban az esetben oltalmazza a vélemény szabadság, ha aényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. Az alpereseket terhelte annak igazolása, hogy a cikkekben írtak a valóságnak megfelelnek. A közléseik valóságát azonban az alperesek a perben meg sem kísérelték bizonyítani.

[21] Megállapította, hogy a vitatott cikkek tartalma lényegében azonos. A portál1 cikkét a portál2 oldal, illetve a II. és a III. rendű alperes minimális változtatással vette át. A Legfelsőbb Bíróság személyiségi jogi perekben is alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja alapján nemcsak az egyes sérelmezett közléseket, hanem a cikkek egészének mondanivalóját, a szöveget az összefüggésében vizsgálta. Kiemelte, hogy a cikkek a címükben is nevesítik a felperest. A tartalmilag azonos 1., 3. és 4. számú közlés nemcsak valótlan, hanem jóhírnévsértő is, mert a felperest kifejezetten agresszív, erőszakos cselekményt elkövető, tervező személynek állítja be. A 2. számú sérelmezett közlést azonban véleménynek, értéktéletnek minősítette, és nem találta jogsértőnek sem, mert nem vitatottan a felperes a szervezet2 civil szervezet keretein belül támogatást kapott személy2 alapítványától. Ezért az alperesek, ha túzással is, de vélheték személy2-aktivistának. A véleményüket a felperesnek közéleti szereplőként tőrníe kell. Az 5. számú közlést is valótlan tényállításnak tekintette, ami egyúttal jóhírnévsértő is. A felperes hátrányos megítélésére alkalmas, ha erőszakos cselekményeket elkövető rohamosztagosokkal, randalírozókkal hozzák összefüggésbe. A tartalmilag az 5. számúval azonos 6. számú közlést ugyan jogsértőnek találta, de a település2i főpróbára utalást az átlagolvasó számára nem látta értelmezhetőnek. Úgy ítélte meg, hogy a 7. és 9. számú közlés is valótlan tényállítás és egyúttal jóhírnévsértő, mert a felperes megítélését hátrányosan befolyásolja. A 8. számú közlés azonban nem a felperesre vonatkozik, így jogsértő volta nem állapítható meg.

[22] Álláspontja szerint az alperesek egyike sem tekinthető jóhiszeműnek, mert meg sem kíséreltek a felperestől érdeklődni, tájékozódni a tőntetéssel kapcsolatos tevékenységéről, terveiről, a tőntetés céljáról. A felperes korábbi politikai megnyilvánulásai, cselekedetei (épületek festékekkel leöntése) – ha a hátrányos megítélését is eredményezték – még nem jogosítják fel az alpereseket arra, hogy róla jelentős súlyú cselekmények elkövetését (a tőntetést profin erőszakba fordító személyek behívását, tőrest-zúzást, anarchikus állapotok teremtését, rendőrök provokálását) valótlanul állítsák. Az alperesek valótlan közlései a felperesre nézve súlyosan sértőek és alkalmasak arra, hogy a társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolják. Igazolja ezt, hogy a cikkek után egyesek a tőntetést szervező személy5nál érdeklődtek a részletekről. Bizonyítják továbbá a felperes internetes oldal-oldalára érkezett sértő beírások, kommentek, az SMS-üzenetek, illetve a felperest idegenektől ért személyes megjegyzések.

[23] Mindezt a törvényszék a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés megtörténtét megállapította, a b) pontja értelmében az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta, és a c) pontja szerinti megfelelő elégtételadásként őket az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének közzétételére kötelezte. A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés b) és c)

pontja szerinti szankciók alkalmazására tekintettel a cikkek eltávolítása iránti keresetet szükségtelennek tartotta és nem teljesítette.

[24] Az igényelt sérelemdíj összegét valamennyi alperes esetében eltúlzottnak találta. A jogsértés súlyára, az alperesek felelősségének mértékére, a jogsértés felperesre és a környezetre gyakorolt hatására, az eset összes körülményeire figyelemmel az I. rendű alperest a portál1 cikkével okozott sérelem miatt 300.000 forint, a portál2 cikke miatti sérelem alapján – az alacsonyabb olvasottságot mérlegelve – 200.000, összesen 500.000 forint megfizetésére kötelezte. A II. rendű alperest – az portál3 internetes oldal országosan jelentős olvasottsága miatt – 300.000 forint sérelemdíjban marasztalta. Miután a III. rendű alperes jogsértésének súlyát nem menti, hogy a II. rendű alperes cikkét változtatás nélkül közölte, ezért a terhére az okozott sérelemmel arányosan (a kisebb olvasószámra tekintettel) 250.000 forint sérelemdíjat határozott meg. Álláspontja szerint a megállapított sérelemdíjak a felperes számára megfelelő kompenzációt, anyagi ellentételezést nyújtanak, alkalmasak az alperesek okozta immateriális sérelem, hátrány ellentételezésére, és megfelelő visszatartó erővel is bírnak az alperesek számára.

[25] A III. rendű alperesnek (a felperest korábban marasztaló bírósági ítélet beszerzése iránti) bizonyítási indítványát mint szükségtelent mellőzte, mert a jogvita elbírálásához nem látta indokoltnak.

[26] A felperest túlnyomóan pernyertesnek találta, ezért a pervesztes alpereseket a sérelemdíjak arányában kötelezte a felperesi képviselőnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§ (2) bekezdése alapján megállapított 475.000 forint ügyvédi munkadíja, valamint az 570.000 forint kereseti illeték megfizetésére.

[27] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és valamennyi alperes fellebbezést terjesztett elő.

[28] A felperes a jogorvoslati kérelmében – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pont szerinti felülbírálati jogkört megjelölve – az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és kereseteinek teljes körű teljesítését kérte.

[29] Arra hivatkozott, hogy a törvényszék téves jogi következtetést vont le, amikor nem állapított meg jogsértést a felperes személy2-aktivista voltára utaló közlés esetén. Egyik alperes sem tudta ugyanis való tényekkel alátámasztani a véleménye megalapozottságát. Az általuk felsorakoztatott körülmények önmagukban nem elegendők arra, hogy okszerűen vonhassák le azt a következtetést, miszerint a felperes személy2 aktivistája. Az elsőfokú ítélet tényállása sem tartalmaz olyan tény, hogy a felperes a szervezet2 civil szervezet keretein belül kapott támogatást személy2 alapítványától. A támogatást nem a felperes, hanem a szervezet2 Alapítvány kapta.

[30] A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés d) pontjába ütközőnek ítélte a sérelmes cikkek eltávolítása iránti keresete elutasítását. Nézete szerint nem a cikkek eltávolítása, hanem az

olyan cikkek elérhetősége szükségtelen, amelyek nem felelnek meg a valóságnak, nincs olyan elemük, aminek a jövőbeli elérhetősége bármilyen jogszerű célt, tájékozódást szolgálna, cserébe viszont a jövőben is bármikor hivatkozhatók. A jogsértés megfelelő reparációját az jelenti, ha az alperesek a cikkeket eltávolítják.

[31] Sérelmezte, hogy a törvényszék a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdése ellenére nem értékelte a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét és a sérelemdíj visszatartó funkcióját, amikor az alpereseket csak a bírói gyakorlat szerint a legcsekélyebb súlyú jogsértésekért járó sérelemdíj-minimumnak megfelelő összeg megfizetésére kötelezte. Az I. rendű alperesnél nem vette figyelembe, hogy a napilap volt a cikkek ötletgazdája. Egyik alperesnél sem értékelte, hogy nem csak nem kérdezték meg a felperest, mielőtt megvádolták, hanem a cáfolatát sem jelentették meg. A felperest kiemelten súlyos bűncselekmény, terrorcselekmény szervezésével, tervezésével vádolták, aki a cikkek nyomán durva, gyűlölködő, mocskoló, öt emberi méltóságában megalázó, a testi épségét is fenyegető üzeneteket kapott. A megállapított csekély összegű sérelemdíjnak pedig semmilyen visszatartó ereje sincs a hasonló jogsértések megakadályozására.

[32] Az I. rendű alperes a fellebbezésében – a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) és d) pontjában írt felülbírálati jogkör gyakorlásával – az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és elsődlegesen a felperes keresetének teljes elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj összegének 100.000 forintra való mérséklését és a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés portál2 oldalon való közzétételére kötelezésének mellőzését kérte.

[33] Arra hivatkozott, hogy a vitatott közlések a valótlanáguk esetén sem lehetnek sértőek a felperesre, és nem befolyásolják hátrányosan a társadalmi megítélését, mert a felperes felháborodást, megbotránkozást kiváltó cselekményekkel hívta fel magára a figyelmet, tudatosan vállalja az ilyen társadalmi akciókat, provokációkat.

[34] Ha a másodfokú bíróság mégis megalapozottnak tartaná a keresetet, úgy a megállapított sérelemdíj összegét az eltúlzottsága miatt kérte leszállítani.

[35] Azzal is érvelt, hogy a portál2 portál már nem él, azon a portál hírportál érhető el, ezért az elsőfokú ítélet portál2 honlapot érintő rendelkezése végrehajthatatlan.

[36] A II. rendű alperes a fellebbezésében – a Pp. 369.§ (3) bekezdés a), c) és d) pontja szerinti felülbírálati jogkör megjelölésével – az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és elsődlegesen a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj összegének 50.000 forintra mérséklését kérte.

[37] Az elsőfokú döntést a Ptk. 2:44.§ (1) bekezdésébe, 2:45.§ (2) bekezdésébe, 2:51.§ (1) bekezdés c) pontjába és 2:52.§ (3) bekezdésébe ütközőnek találta. Fenntartotta, hogy a kifogásolt közlések nem hamis tényállítások és objektív módon vizsgálva a felperesre nem sértőek. Az elsőfokú bíróság következtetéseivel szemben a „behívta a személy2-rohamosztagot” (1. számú) közlés valós, másrészt nem alkalmas a felperes társadalmi

megítélésének befolyásolására. A „törni-zúzni akarnak Pesten” (1. és 4. számú) közlésre nézve a felperesnek nincs keresetösségi joga, mert az állítás nem rá vonatkozik. A felperes személyének az osztag-val való összefüggésbe hozatala (5. számú közlés) megalapozott, másrészt nem alkalmas a felperes társadalmi megítélésének befolyásolására. Ezért egyik idézett közlés sem sérti a felperes jóhírnévhez való jogát.

[38] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte, hogy a legutóbbi országgyűlési választások után több városban is voltak kormányellenes tömegtüntetések, ahol az erőszakos cselekmények miatt rendőri intézkedés történt. A felperes radikális baloldali politikai aktivista, aki az elmúlt években több kormányellenes tüntetésen vett részt szószólóként, illetve szervezőként. Számos alkalommal oly módon nyilvánította ki politikai véleményét, ami miatt vele szemben büntető- vagy szabálysértési eljárás indult. Figyelmen kívül hagyta a törvényszék, hogy a felperes a saját döntése alapján vált a közügyek másoknál aktívabb alakítójává. Esetében a közszereplő mivolta miatt kizárólag az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások egészen szűk köre minősülhet a sajtót megillető alapjogok korlátjaként.

[39] Jogszábálysértőnek tartotta az elsőfokú ítélet elégtételadásra kötelező rendelkezését, mert az portál3 főoldalán az eredeti cikk címe, és az is csak 24 óránál lényegesen rövidebb ideig volt elérhető; másrészt a II. rendű alperesnek technikai lehetősége sincs a rendelkező rész teljes szövegének megjelenítésére.

[40] A megítélt sérelemdíjat eltúlzottnak találta. Fenntartotta, hogy a megítélt összeghez nem elegendő a köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni, tényleges hátrányokat is igazolni kell. A felperes pedig nem bizonyított, nem is valószínűsített nemvagyoni sérelmet. Az elsőfokú ítélet sem jelölt meg hátrányt azon túl, amit a felperesnek a fokozott tűrési kötelezettsége miatt is kötelessége eltérni. Annak sem adta indokát, hogy a sérelemdíj miként és mennyiben alkalmas a felperest ért vagyoni hátrány kiegyenlítésére. Az AB-nak a közéleti szereplők személyiségi joga és a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogi kollíziója esetére kialakított iránymutatásaként az ABh.4. Indokolás [50] bekezdését idézte.

[41] A III. rendű alperes a jogorvoslati kérelmében – a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkört megjelölve – az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

[42] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ugyan teljeskörű és mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, de a bizonyítékokat részben tévesen értékelte, a tényállást részben helytelenül állapította meg, így szükségszerűen a levont jogi következtetése is csak részben helytálló.

[43] Fenntartotta az ellenkérelmének elsődlegesen az portál3 cikkének átvételére, az Smtv. szerinti tájékoztatási kötelezettségére, az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) bekezdésére, az ABh.1.-re és az ABh.2.-re, másodlagosan a vitatott közlések sértő jellegének hiányára alapított érveit.

[44] Vitatta, hogy a felperesnek keresetösségi joga lenne a „Törni-zúzni akarnak Pesten” (1. számú), „a települést⁴ nemrégiben lángba borító” (3. számú), „Törni-zúzni akarnak a szombati demonstráción” (4. számú), „a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító személy²-féle rohamosztaggal” (5. számú), „A cél ugyanaz, mint településben⁴, törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni” (7. számú), „a legfontosabb cél a rendőrök provokálása lesz” (9. számú) közlések tekintetében.

[45] A személyiségi jogsértés hiányában az objektív jogkövetkezmények alkalmazását a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiba, a sérelemdíjban marasztalását a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdésébe ütközőnek találta. Álláspontja szerint a felperes a jogsértés megállapítása esetén sem tarthat igényt sérelemdíjra, mert a közlések valótlanlansága esetén sem éri nagyobb hátrány, mint a saját garázda jellegű cselekedeteivel kiharcolt társadalmi megítélése miatt. A terhére megállapított sérelemdíj összegét a kialakult bírói gyakorlatra és az esetleges jogsértés súlyára tekintettel eltúlzottnak ítélte.

[46] A perköltségben marasztalását a Pp. 83.§ (2) bekezdésével ellentétesnek találta, miután a törvényszék a kilenc sérelmezett közlésből három esetén nem állapított meg jogsértést. A sérelemdíjat is az igényelt összeg 25%-ában határozta meg. Nézete szerint ezért nem a felperes, hanem az alperesek lettek túlnyomóan pernyertesek, az elsőfokú bíróság mégis a teljes perköltséget (ügyvédi munkadíj, illeték) az alperesekre róta.

[47] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az alperesek fellebbezte körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, illetve a portál²-n megjelent cikk kapcsán az I. rendű alperesnek az ítélet rendelkező része portál oldalon való közzétételére kötelezését kérte. Érvelése szerint az I. rendű alperes az elsőfokú eljárás során nem adta elő, hogy a portál² oldal időközben új nevet kapott, ezért a felperes nem tudta a keresetet megfelelően módosítani.

[48] Nézete szerint nem mentesíti az alpereseket a felelősség alól, hogy a felperes politikai aktivista, és korábban provokatív jellegű, kormánykritikus megnyilvánulásai voltak. A III. rendű alperes sem mentesülhet azon az alapon, hogy más sajtószerv cikkét vette át. A sajtó tájékoztatáshoz való joga és kötelezettsége alapvetően a valóságról való tájékoztatásra terjed ki.

[49] Kiemelte, hogy a „behívta a személy²-rohamosztagot” közlés valóságát a II. rendű alperes nem bizonyította. A közlés jóhírnévsértésre való alkalmasságát nem a kiragadott mondatrészt, hanem a cikk egészének elemzése alapján kell megállapítani.

[50] Hangsúlyozta, hogy a II. és a III. rendű alperes fellebbezésében vitatott felperesi keresetösségi jog a cikkek teljes kontextusa alapján egyértelműen megállapítható.

[51] Álláspontja szerint a törvényszék a sérelmezett közléseket helytállóan minősítette valótlan tényállításnak. Ezért a közszereplőknek a személyüket ért véleménynyilvánításokkal szembeni magasabb tűrési kötelezettségét citáló alperesi érvek nem foghatnak helyt.

[52] Az elégtételadás módját illetően nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a címlapon mennyi ideig szerepelt a sérelmezett cikk. A II. rendű alperes pedig nem valószínűsítette, hogy a honlapja nem alkalmas az elsőfokú ítélet szerinti terjedelmű szöveg címlapon való megjelentetésére. Kiemelte, hogy a felperes a nemvagyoni sérelmeit a saját előadásával, Messenger-üzenetek csatolásával és tanúvallomással is bizonyította.

[53] A III. rendű alperes perköltség számítását amiatt ítélte tévesnek, mert a pertárgy érték kiszámításánál nem vette figyelembe az objektív jogkövetkezményeket.

[54] A felperes, az I. és a III. rendű alperes fellebbezése részben alapos, a II. rendű alperesé alaptalan.

[55] Az ítéltábla a jogorvoslati kérelmeket a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmények [Pp. 379-380.§] hiányában az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370.§ (1) bekezdés] – érdemben bírálta felül.

[56] A jogorvoslati kérelmek az elsőfokú ítélet egészét támadták, ezért az elsőfokú ítéletnek nem volt fellebbezés hiányában a Pp. 358.§ (5) bekezdése alapján elsőfokon jogerőre emelkedett rendelkezése.

[57] A jogvita érdemét tekintve a törvényszék a szükséges bizonyítást a felek nyilatkozatai indokolta körben lefolytatta. A II. rendű alperes a jogorvoslati kérelmében a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkört is megjelölte, de nem tette vitássá, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a beszerzett bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével állapította meg, és eltérő tényállás megállapítását sem indítványozta. Ezért az ítéltábla a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását nem látta indokoltnak.

[58] Annyiban helytálló a II. és a III. rendű alperes fellebbezési érvelése, hogy a perbeli igényérvényesítéshez a Ptk. 2:54.§ (1) bekezdése alapján szükséges, hogy a kifogásolt közlésben írtak és az érintett, az igényt érvényesítő fél személye közötti kapcsolat felismerhető legyen.

[59] A Legfelsőbb Bíróság személyiségi jogi perekben is alkalmazandó PK 13. számú állásfoglalásában írt jogi iránymutatás szerint a személyiségi jogi sérelmek vizsgálatakor az érintettség nem csak akkor állapítható meg, ha a vitatott közlemény a jogában sértett személyét név szerint megjelöli. Akkor is fennáll, ha a közlés a személyére a neve megjelölése nélkül egyéb módon, akár határozatlan, burkolt megjegyzésekkel, bizonytalan megjelölésekkel utal. Ezért személyiségi jogi igényt érvényesíthet az is, akit a

vitatott közlés név szerint nem jelöl meg, de az a személyére vonatkozik, a személyét érinti, feltéve, hogy a személye a közlemény tartalmából valamilyen módon felismerhető.

[60] A kifogásolt valamennyi cikk a felperest már a címében is megnevezi, amivel arra utal, hogy a közlés egésze a felperes személyéről és tevékenységéről szól, és erről számol be az olvasóknak. A felperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott arra, hogy a vitatott közléseket a maguk egészében kell vizsgálni, nem lehet abból egyes mondatrészeket, szókapcsolatokat egy-egy részletét kiragadni. A fellebbezésben vitatott „Törni-zúzni akarnak Pesten”, „a települést⁴ nemrégiben lángba borító”, „Törni-zúzni akarnak a szombati demonstráción”, „a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító személy²-féle rohamosztaggal”, „A cél ugyanaz, mint településben⁴, törni-zúzni, anarchikus állapotokat teremteni” és „a legfontosabb cél a rendőrök provokálása lesz” szövegrészeket a felperesnek tulajdonított szervezkedés céljára, résztvevőire vonatkoznak, így felismerhetően érintik a felperes személyét. Ezért a felperes igényérvényesítési jogosultsága e közlésrészekre nézve is megállapítható.

[61] A felperes fellebbezési érveivel szemben az elsőfokú bíróság a 2. számú, a felperes személy²-aktivista voltára utaló közlést helyesen minősítette véleménynek, értékítéletnek. A felperes azt a fellebbezésében (8. számú beadvány 2. oldal második bekezdése) maga is az alperesek tényekből levont következtetésének, és nem tényállításnak tekintette. Az AB következetes gyakorlata szerint a közügyeket érintő vélemények, értékítéletek szabad folyása biztosított. Közéleti szereplőként ezért a felperes a kritikával, bírálattal szembeni fokozott tűrési kötelezettsége miatt e közlés alapján személyiségi jogi védelmet nem igényelhet [ABh.3. Indokolás [40], 3145/2018. (V. 7.) AB határozat (a továbbiakban: ABh.5.) Indokolás [55]-[64]].

[62] A törvényszék az 1. és 3.-9. számú közléseket az AB részéről is elfogadott és követendőnek ítélte ún. bizonyíthatósági teszt alapján [ABh.3. Indokolás [37] és [41], BDT2012. 2653.] helyesen minősítette tényállításoknak, mert azok olyan megfogalmazások, amelyeknek az igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható.

[63] Alaptalanul hivatkozott arra a fellebbezésében a II. rendű alperes, hogy a „behívta a személy²-rohamosztagot” közlés, illetve a felperes személyének az osztag-val való összefüggésbe hozatala valós és megalapozott, miután erre az alperesek egyike sem ajánlott fel bizonyítást. Így a közlések valóságtartalma nem igazolódhatott.

[64] Az ítéltábla nem értett egyet az alperesek azzal az álláspontjával sem, hogy a tényállításaikat a törvényszék tévesen minősítette a felperes személyét sértőnek. Osztotta az elsőfokú bíróság azon érveit, hogy igen súlyos állítás, ha a felperest a tüntetéseket tudatosan és profin erőszakba fordító, városokat lángba borító, törő-zúzó, személy és dolog elleni erőszakos, garázda cselekményeket elkövető, a rendőröket provokáló, anarchikus állapotokat teremteni igyekvő rohamosztagosokkal szoros kapcsolatban állónak említik. A valótlán állításokat ismétlésekkel nyomatékosító, igen kifejező fényképekkel illusztrált közlések a felperesre nézve kifejezetten sértőek, mert rendkívüli módon alkalmasak arra, hogy a felperes társadalmi megítélését igen hátrányosan befolyásolják. Az alperesek érveivel szemben a felperes korábbi, büntető-, illetve szabálysértési eljárás lefolytatására okot adó cselekményei a

vitatott közlések sértő jellegét nem csökkentik, és nem hatalmazzák fel az alperesi sajtószerveket a valótlan tényállítások közzétételére.

[65] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében írt tilalmat ismételve az Smtv. 4.§ (3) bekezdése is hangsúlyozza, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A III. rendű alperesi fellebbezésben írtakkal szemben ezért az Smtv. szerinti tájékoztatási kötelezettség teljesítése nem mentheti a személyiségi jogsértést.

[66] A közszereplőket az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdéséből következő fokozott türelességi kötelezettség a velük szemben megfogalmazott kritikával, bírálattal szemben terheli [ABh.5. Indokolás [64]. A hamis tény állításával vagy híreszteléssel szemben a véleménynyilvánítás szabadsága csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [ABh.3. Indokolás [31], ABh.5. Indokolás [54]]. Az AB-nak a közéleti szereplők személyiségi joga és a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogi összeütközése esetére kialakított irányutatása is kiemeli, hogy a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága nem korlátlan, hanem más alapvető jogok, vagy alkotmányos érdekek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanítások közzétételére, sőt, az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közzétett hírek, információk hitelességének ellenőrzése [34/2017. (XII.11.) AB határozat, Indokolás [42]]. Az alperesek pedig a perben nem kívánták bizonyítani, hogy a közzétett tények valóság tartalmának ellenőrzésére nézve fennálló általános kötelezettségük teljesítését a cikkek megjelentetését megelőzően teljesítették, vagy legalább megkísérelték. Az ellenőrzési kötelezettségből következően nem eredményezheti a III. rendű alperes mentesülését az sem, hogy az portál3 cikkét másodközlőként, változtatás nélkül hozta nyilvánosságra.

[67] Jogszerűnek bizonyult ezért az elsőfokú bíróságnak a felperes Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti, a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása iránti kereseteiről hozott döntése.

[68] A Ptk. 2:51.§ b) pont szerinti felróhatóságtól független szankció, a további jogsértéstől való eltiltás alkalmazását a III. rendű alperes kizárólag azon az alapon vitatta, hogy annak jogsértés hiányában nem volt helye. A személyiségi jogsértés azonban a III. rendű alperes terhére megállapítható, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen tiltotta el a további jogsértéstől.

[69] Az elégtételadás esetén az I. rendű alperes a fellebbezését arra alapította, hogy a portál2 portál már nem él, ezért az ítélet rendelkező részének a honlapon való közzététele nem végrehajtható. A felperes a fellebbezési ellenkérelmében (Pf3. számú beadvány 2. oldal első bekezdése) mindezt maga sem vitatta. Az I. rendű alperesi fellebbezésből megismert új tényre hivatkozva a keresetét megváltoztatta, és az I. rendű alperest az ítélet rendelkező részének a portál2 honlap helyett a portál oldalon való közzétételére kérte kötelezni. A Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 217. §-a szerinti keresetváltoztatás iránti kérelmet azonban nem terjesztett elő, ennek hiányában pedig a keresetváltoztatás nem megengedett.

[70] Mindezért az ítéltábla az I. rendű alperesnek az ítélet rendelkező része portál2 honlapon való közzétételére kötelezését mellőzte, és az ezirányú elégtételadás iránti keresetet elutasította.

[71] A II. rendű alperes a fellebbezésében az elégtételadás elrendelt módjának technikai lehetetlenségére és arra hivatkozott, hogy a honlap főoldalán a sérelmezett cikknek csak a címe, és az is 24 óránál rövidebb ideig volt elérhető. Az elrendelt elégtételadás technikai akadályát azonban nem igazolta.

[72] Másrészt a személyiségi jogsértés folytán keletkezett hátrányos helyzet bizonyos kiegyenlítését, és a felperes személyiségében okozott sérelem orvoslását jelenti, ha a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés a sérelmes közléssel elért nyilvánosság előtt ismertté válik. Az elégtételadásnak az elsőfokú ítélet szerinti módja megfelel a bírói gyakorlatnak.

[73] A III. rendű alperes kizárólag azért vitatta az elégtételadásra kötelezését, mert jogsértés hiányában a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményeinek alkalmazása kizárt. A jogsértés azonban megállapítható, ezért az elégtétel adására kötelezése az általa írt okból nem mellőzhető.

[74] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti jogkövetkezmények alkalmazására figyelemmel szükségtelennek ítélte az alpereseknek a kifogásolt cikkek eltávolítására kötelezését. A személyiségi jogvédelem célja azonban elsősorban a jogsértés, illetve a jogsértés folytán bekövetkezett sérelmes helyzet megszüntetése. Ennek érdekében a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés d) pontja önálló felróhatóságtól független szankcióként szabályozza a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását, és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését, vagy jogsértő mivoltától való megfosztását.

[75] A sérelmezett közléseknek a vitatott cikkekbeli elhelyezkedésére, szövegkörnyezetére és szövegösszefüggéseire tekintettel a másodfokú bíróság is egyetértett a felperes azon fellebbezési álláspontjával, hogy a sérelmezett helyzet megszüntetése, a jogsértést megelőző állapot helyreállítása, illetve a sérelmezett cikkek jogsértő mivoltuktól való megfosztása csak az internetes felületekről való eltávolításukkal biztosítható.

[76] Ezért a másodfokú bíróság a felperesnek a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti, a sérelmes helyzet megszüntetése iránti kereseteit is teljesíthetőnek találta.

[77] A II. rendű alperes fellebbezési érveivel szemben az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegét nem csupán a köztudomású tények alapján megállapítható immateriális sérelmekre alapította. Az alperesek sem vitatták a felperes azon személyes előadását, hogy a sérelmezett cikkek hatására fenyegetések érték, gyalázkodó internetes oldal-kommenteket és SMS-üzeneteket kapott, cáfolat közzétételére, ismerősei és ismeretlenek előtt is magyarázkodni kényszerült (31.P.23.051/2020/3. számú jegyzőkönyv 4.-5. oldal). Állításait a

(68.P.23.350/2019/2. sorszám) csatolt okirati bizonyítékok és személy5 tanúvallomása (31.P.23.051/2020/4. számú jegyzőkönyv 2.-3. oldal) is alátámasztotta.

[78] Tévesen hivatkozott a II. rendű alperes a fellebbezésében arra is, hogy a köztudomású tények alapján megállapítható nem vagyoni hátrányok nem elegendőek a sérelemdíj törvényszék által alkalmazott összegéhez. A Ptk. 2:52.§ (3) bekezdése értelmében ugyanis a bíróságnak nemcsak az okozott immateriális sérelmet, hanem az eset összes körülményeit – különösen a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását – mérlegelve kell a sérelemdíj mértékéről határoznia.

[79] A már kifejtettek szerint az alperesek a sérelmezett cikkekben a felperesről igen súlyos állításokat tettek: utcai erőszakhullámmal, zavargásokkal hozták szoros összefüggésbe. Emiatt a jogsértésük kiemelkedő súlyú.

[80] A fenti [66] bekezdésben részletezettek szerint az alperesek a vitatott cikkek közzétevésekor a foglalkozásukból eredő legalapvetőbb gondosságot sem tanúsították. Cselekményeik felróhatósága még amellet is igen jelentős, hogy az AB-nak a II. rendű alperes által helyesen hivatkozott iránymutatása szerint az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az egyes joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét [ABh.4. Indokolás [50]].

[81] A sérelemdíj összegének megállapításánál a jogsértés kiemelkedő súlyán és az alperesek felróhatóságának jelentős mértékén túl mérlegelni kellett azt is, hogy a jogsértések a nagy nyilvánosság előtt történtek, a felperesre nézve jelentős, és hosszabb távon is kedvezőtlen hatást gyakoroltak. Az eset összes körülményeinek mérlegelésével pedig az ítéltábla osztotta a felperes azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság az alpereseket indokolatlanul csekély összegű sérelemdíjban marasztalta.

[82] Ezért az I. rendű alperest a portál1 cikke miatt terhelő sérelemdíjat 1.800.000, a portál2 cikke miattit 1.000.000 forintra, a II. rendű alperes által fizetendő összeget 1.500.000 forintra, a III. rendű alperes marasztalását 800.000 forintra felemelte. Ezen összegeket látta alkalmasnak a sérelemdíjnak a Ptk. miniszteri indokolásában is hangsúlyozott kettős funkciója, a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és a magánjogi büntető funkció megvalósítására. Az utóbbi funkció biztosíthatja az alperesek visszatartását az újabb jogsértés elkövetésétől.

[83] A III. rendű alperes a fellebbezésében helyesen érvelt azzal, hogy tévedett a törvényszék, amikor a pernyertesség-pervesztesség felek közötti arányának vizsgálata nélkül, az alkalmazott sérelemdíj arányában osztotta meg az alperesek között a felperes perköltségét és a le nem rótt kereseti illetéket.

[84] Az elsőfokú ítélet megváltoztatására figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú pernyertesség-pervesztesség arányát a felperes és az I. rendű alperes viszonyában 80-20%-nak, a felperes és a II. rendű, illetve a felperes és a III. rendű alperes között 70-30%–70-30% arányúnak tekintette. Ezért a felperes az I. rendű alperessel szemben az R. 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján megállapított 250.000 forint ügyvédi munkadíjból 200.000, az I. rendű alperes a 317.500 forintból 63.500 forint megtérítésére jogosult. Az igények egymással szembeni elszámolásával a felperest 136.500 forint perköltség illeti. A felperes a II. rendű alperestől a 175.000 forint ügyvédi munkadíjból 122.500 forintot, a II. rendű alperes a 44.450 forint ügyvédi munkadíjból arányosan 13.335 forintot igényelhet. Ezért a felperesnek 109.165 forint perköltség fizetendő. A III. rendű alperessel szembeni keresetei alapján a felperest az 50.000 forint ügyvédi munkadíjból 35.000 forint, a III. rendű alperest a 63.500 forintból 19.050 forint illeti. A két igény elszámolásával a felperesnek 15.950 forint jár [Pp. 82.§ (2) bekezdése, 83.§ (2) bekezdése].

[85] Az elsőfokú pernyertesség-pervesztesség arányában a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az I. rendű alperessel szembeni kereset alapján feljegyzett 300.000 forint kereseti illetékből 60.000 forint a felperest, 240.000 forint az I. rendű alperest; a II. rendű alperessel szembeni kereset utáni 210.000 forint illetékből 63.000 forint a felperest, 147.000 forint a II. rendű alperest; a III. rendű alperessel szembeni kereset alapján feljegyzett 60.000 forint illetékből 18.000 forint a felperest, 42.000 forint a III. rendű alperest terhel [Pp. 102.§ (1) bekezdése, 83.§ (2) bekezdése]. Az I. és a III. rendű alperesnek meg kell térítenie a bírósági meghagyással szembeni ellentmondásuk folytán feljegyzett további 30.000-30.000 forint eljárási illetéket is [Pp. 102.§ (1) bekezdése, 86.§ (2) bekezdése].

[86] Mindezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján – a le nem rótt illeték tekintetében a Pp. 383.§ (6) bekezdése szerint a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – részben megváltoztatta, egyebekben – az indokolás fentiek szerinti kiegészítésével – helybenhagyta.

[87] A fellebbezések részbeni teljesítése a felperes és az I. rendű alperes között 80-20%, a felperes és a II. rendű alperes viszonyában 50-50%, a felperes és a III. rendű alperes esetében 80-20% arányú másodfokú pernyertességet-pervesztességet eredményezett. Így a felperes az I. rendű alperestől az R. 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján megállapított 112.500 forint ügyvédi munkadíjból 90.000 forint megtérítését igényelheti, miközben az I. rendű alperes másodfokú perköltséget nem számított fel. A II. rendű alperestől a felperes a felszámított 80.000 forint ügyvédi munkadíjból 40.000 forintot, a II. rendű alperes a 12.700 forintból 6.350 forintot tarthat igényt. A két követelés elszámolásával a felperes 33.650 forintot jogosult. A III. rendű alperessel szemben a 18.750 forint ügyvédi munkadíjból 15.000 forintot, a III. rendű alperes a 15.240 forintból 3.048 forintot jogosult, így a fizetési kötelezettség 11.952 forint [Pp. 82.§ (2) bekezdése, 83.§ (2) bekezdése].

[88] A felperes fellebbezése alapján feljegyzett illeték viselésénél a felperes és az I. rendű alperes viszonyában a 360.000 forintból 72.000 forint a felperest, 288.000 forint az I. rendű alperest, a felperes és a II. rendű alperes esetében a 256.000 forintból 128.000 forint a felperest, 128.000 forint a II. rendű alperest, a felperes és a III. rendű alperes viszonyában a 60.000 forintból 12.000 forint a felperest, 48.000 forint a III. rendű alperest terhel. Az I. rendű

alperes fellebbezésére le nem rótt 48.000 forint illetékből 9.600 forint a felperest, 38.400 forint az I. rendű alperest terhel. A II. rendű alperes a fellebbezése eredménytelensége miatt viseli a le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illetéket. A III. rendű alperes fellebbezése utáni 48.000 forint illetékből 9.600 forint a felperest, 38.400 forint a III. rendű alperest terhel [Pp. 102.§ (1) bekezdése, 83.§ (2) bekezdése].

település1, 2021. október 12.

dr. Örkényi László s. k.
bíró

dr. Gyuris Judit s. k.
a tanács elnöke

dr. Kollár Zoltán s. k.
előadó bíró